

Questionnaire1

پرسشنامه وان - مرجع پرسشنامه ایران

پیوست II: مقیاس سنجش بخشودگی در خانواده (FFS)

پاسخ دهنده گرامی:

این مقیاس به منظور اندازه گیری میزان گذشت و بخشودگی در خانواده ها بر اساس گزارش یکی از اعضای خانواده تدوین شده است. هر فردی یا خانواده ای بی نظیر و متفاوت با فرد و یا خانواده دیگر است. بنابراین هیچ گونه پاسخ درست یا نادرست وجود ندارد. لطفاً تا آنجا که می توانید به جملات با صداقت پاسخ دهید و اطمینان پیدا کنید به تمام جملات پاسخ داده اید.

بخش اول: جملات مربوط به خانواده اصلی

بخش اول جمله های این مقیاس مربوط به خانواده ای است که شما در آن بزرگ شده اید. (خانواده اصلی). راجع به جمله ها آنطور که برای شما و خانواده تان اتفاق افتاده اند فکر کنید. آنگاه بر اساس مقیاس زیر پاسخ دهید.

الف= تقریباً همیشه همینطور بود

ب= اغلب اوقات همینطور بود

ج= به ندرت همینطور بود

د= ابداً اینطور نبود

۱. ما در خانواده تشویق می شدیم که در ابراز احساساتمان صادق باشیم.
۲. ما در خانواده تشویق می شدیم که خود را جای آن عضو از خانواده بگذاریم که او را آزاده ایم، و مجسم کنیم که چه احساسی دارد؟
۳. اعضای خانواده ما هیچگاه با هم صمیمی نبودند و به همدیگر فرصت دوباره نمی دادند.
۴. در خانواده ام عذرخواهی در حد حرف بود نه عمل.
۵. وقتی عضوی از خانواده ام عذرخواهی مرا می پذیرفت کمتر احساس تقصیر می کردم.
۶. اعضای خانواده من لجوج و یکدنده هستند.
۷. ما در خانواده تشویق می شدیم که موقع جر و بحث شان یکدیگر را رعایت کنیم.
۸. در خانواده من قبول اینکه ما هم ممکن است صدمه ای به دیگری زده باشیم، امر پسندیده ای بود.

۹. در خانواده من قبول اینکه ما هم ممکن است دیگران را ناراحت کرده باشیم بیشتر پسندیده بود تا انکار آن.
۱۰. اگر چه در خانواده از خطای همدیگر گذشت می کردیم اما هیچگاه فراموشمان نمی شد.
۱۱. اگر احساس می کردم در حق عضوی از خانواده ام قصور و خطایی مرتکب شده ام آنرا می پذیرفتم.
۱۲. در خانواده من برای اعضای خانواده برنده شدن مهتر از همراهی با یکدیگر بوده است.
۱۳. وقتی عضوی از خانواده ام از کسی می رنجید با او سرشاخ می شد.
۱۴. ما در خانواده معتقد بودیم که باز هم می توان به یکدیگر فرصت داد.
۱۵. در خانواده ام جملگی معتقد بودیم هنگامی که خطایی سر می زند دیگر قابل جبران نیست.
۱۶. در خانواده من قبول اشتباه از سوی هیچکس پذیرفته نبود.
۱۷. اگر برای من ناراحتی پیش می آمد، کسی از اعضای خانواده ام اهمیتی نمی داد.
۱۸. در خانواده ام تشویق می شدیم وقتی باعث ناراحتی دیگران می شویم، خود را مسئول بدانیم.
۱۹. در خانواده من عذر خواهی به نوعی با جبران همراه بوده (می باشد).
۲۰. در خانواده من وقتی از خطای کسی صرف نظر می شد احساس خوبی پیدا می کردیم.

قسمت رابطه اولیه:

قسمت دوم این مقیاس حاوی جملاتی است که مربوط به مهمترین رابطه فعلی شما با همسر و سالان می باشد. این رابطه می تواند شامل همسر، شریک زندگی، یا حتی همسری که اخیراً از وی طلاق گرفته اید یا از دست داده اید یا همسر سابق شما باشد. این رابطه شامل پدر و مادر و خواهر و برادرهای شما نمی شود.

لطفاً هر یک از عبارات زیر را بخوانید و بر اساس مقیاس زیر به آنها پاسخ دهید.

الف = تقریباً همیشه همینطور است

ب = اغلب اوقات همینطور است

ج = به ندرت همینطور است

د = ابداً اینطور نیست

۲۱. اطمینان دارم احساسهایی که به همسرم ابراز می کنم احساسهای واقعی ام هستند.

۲۲. به عقیده ما مهم است که بفهمیم چه موقع احساسات ید دیگر را جریحه دار کرده ایم.
۲۳. به نظر ما عشق بدان معناست که مطلقاً یکدیگر را وادار به عذرخواهی نکنیم.
۲۴. برایم سخت است که معذرت خواهی همسر را بپذیرم.
۲۵. من مطمئن هستم که وی عذرخواهی مرا می پذیرد و از خطایم صرف نظر می کند.
۲۶. بیشتر وقتها ما از رک گویی با هم اکراه داریم چون نمی خواهیم احساسات یکدیگر را جریحه دار کنیم.
۲۷. وقتی همسر مرا می رنجاند اصلاً احساسات مرا درک نمی کند.
۲۸. به نظرم وقتی احساسات همسر را جریحه دار می کنم باید از وی عذرخواهی کنم.
۲۹. ما مایلیم که خودمان مشکلاتمان را حل و فصل کنیم.
۳۰. احساس می کنم پس از عذرخواهی همواره باید مراقب باشم که دیگر تکرار نشود.
۳۱. معمولاً می فهمم که چه موقع احساسات همسر را جریحه دار کرده ام.
۳۲. فکر نمی کنم او واقعاً بتواند درد و رنجی را که برای دیگری به بار می آورد درک کند.
۳۳. به نظرم قبول خطا نشانه ضعف است.
۳۴. پس از پشت سر گذاشتن حوادث دردناکی که داشته ایم احساس می کنم به او نزدیکتر شده ام.
۳۵. با وجود اینکه ناملایمات و بی اعتمادی به یکدیگر را پشت سر گذاشته ایم اما هنوز هم فشارها و ناراحتی ها ادامه دارد.
۳۶. وقتی همسر احساساتم را جریحه دار می کند، سعی می کنم با وی رویارو نشوم.
۳۷. به عقیده ما پشت سر گذاشتن ناملایمات و ناراحتیها ما را به همدیگر نزدیکتر کرده است.
۳۸. وقتی یکدیگر را می رنجانیم، عذر خواهی می کنیم.
۳۹. بدی هایی که او در حق من روا داشته است فراموش نمی شود.
۴۰. مطمئن هستم که او بعد از عذرخواهی ام مرا می بخشد.

پیوست III: پرسشنامه رضایتمندی زناشویی (ENRICH)

این پرسشنامه شامل عبارتهایی درباره جنبه های مختلف زندگی شماست که ممکن است با آن موافق یا مخالف باشید. هر عبارت را با دقت بخوانید و سپس یکی از عبارات (خیلی زیاد، زیاد، متوسط، کم، خیلی کم) را انتخاب کنید. توجه داشته باشید جواب صحیح یا غلط وجود ندارد.

۱. من و همسرم کاملاً یکدیگر را درک می کنیم.
۲. همسرم خلق و خوی مرا کاملاً می شناسد و آنها را قبول دارد.
۳. رابطه بسیار خوبی با همسرم دارم.
۴. همسرم برخی از نیازهای مرا ارضا نمی کند.
۵. حتی یک لحظه هم از رابطه با همسرم متأسف نبوده ام.
۶. از صفات شخصیتی و عاداتی شخصی همسرم راضی هستم.
۷. از نحوه ایفای مسئولیتهایمان در زندگی مشترک بسیار راضی هستیم.
۸. از نحوه ارتباط (گفت و شنود) با همسرم خشنودم و احساس می کنم همسرم مرا درک می کند.
۹. از نحوه تصمیم گیری درباره اختلافاتمان و حل و فصل آنها بسیار راضی هستم.
۱۰. از وضعیت اقتصادی خانواده و شیوه تصمیم گیری های مالی ناراضی هستم.
۱۱. از نحوه گذران اوقات فراغت و بودن در کنار همسرم بسیار راضی هستم.
۱۲. از نحوه ابراز محبت و رابطه جنسی مان بسیار راضی هستم.
۱۳. از نحوه ایفای مسئولیتهایمان به عنوان پدر و مادر ناراضی هستم.
۱۴. از رابطه مان با اقوان و آشنایان ناراضی هستم.
۱۵. احساس خیلی خوبی درباره نحوه انجام فرایض دینی و ارزشهای مذهبی مان دارم.
۱۶. همسرم خرده گیر یا غالباً بدبین است.
۱۷. گاهی نگران خلق و خوی همسرم هستم.

۱۸. گاهی که همسرم خشمگین و گوشه گیر است، نگران می شوم.
۱۹. یکی از مشکلات ما عادت همسرم به سیگار کشیدن و یا مشروب خوردن است.
۲۰. در کارها نمی توانم روی همسرم حساب کنم.
۲۱. گاهی رفتار همسرم در حضور دیگران مرا آشفته می کند.
۲۲. گاهی همسرم بسیار یکدنده می شود.
۲۳. از اینکه همسرم اغلب دیر به منزل می آید، رنج می برم.
۲۴. گاهی نمی دانم با تغییر حالات همسرم چه کنم.
۲۵. گاهی فکر می کنم همسرم بسیار زورگوست.
۲۶. در ابراز هرگونه احساس واقعی خود برای همسرم خیلی راحتم.
۲۷. هنگامی که مشکل داریم، غالباً همسرم در جواب سکوت اختیار می کند.
۲۸. گاهی همسرم با اظهارنظرهای خود مرا تحقیر می کند.
۲۹. گاهی می ترسم خواسته های خود را با همسرم مطرح کنم.
۳۰. آرزو دارم که همسرم احساساتش را بیشتر با من در میان بگذارد.
۳۱. گاهی باور کردن تمام حرفهای همسرم برایم دشوار است.
۳۲. احساسم را به همسرم نمی گویم، چون قاعدتاً خودش می داند.
۳۳. از نحوه گفتگو میان خودمان بسیار راضی هستم.
۳۴. هیچ وقت احساسات بدی را که نسبت به همسرم دارم به او نمی گویم چون می ترسم عصبانی شود.
۳۵. همسرم همیشه شنونده خوبی است.
۳۶. معمولاً برای تمام کردن بحث و جدل من خیلی زود کوتاه می آیم.
۳۷. نظر من و همسرم درباره راه حل اختلافمان خیلی تفاوت دارد.
۳۸. هنگام بحث درباره مشکلات، احساس می کنم همسرم مرا درک می کند.
۳۹. هنگامی که مشکلی داریم، می توان آنچه را که موجب رنجش شده است به همسرم بگویم.

۴۰. گاهی بر سر مسایل بی اهمیت یک بحث و جدل جدی داریم.
۴۱. حاضرم برای اجتناب از درگیری با همسرم هر کاری بکنم.
۴۲. گاهی احساس می کنم جر و بحث من و همسرم بی پایان است و راه حلی ندارد.
۴۳. وقتی اختلاف نظر داریم، احساساتمان را صریحا با هم در میان می گذاریم و تصمیم می گیریم که آن را چگونه حل کنیم.
۴۴. اغلب احساس می کنم که همسرم اختلافاتمان را جدی نمی گیرد.
۴۵. بحثهای ما غالباً با این احساس به پایان می رسد که من باعث ایجاد تمام مشکلات بوده ام.
۴۶. گاهی آرزو می کنم کاش همسرم در پول خرج کردن بیشتر دقت می کرد.
۴۷. در مورد نحوه خرج کردن پولمان همیشه توافق داریم.
۴۸. در حل و فصل امور مالی مشکل داریم.
۴۹. از تصمیماتی که در مورد میزان پس انداز می گیریم راضی هستیم.
۵۰. من و همسرم از قرضهایمان باخبریم و در این مورد مشکلی نداریم.
۵۱. برای اینکه مخارج خانه دچار بی برنامهگی نشود، آنها را یادداشت می کنیم.
۵۲. من و همسرم درباره پول خرج کردن یکدیگر توافق نداریم.
۵۳. من و همسرم در مورد خریدهای ضروری توافق نداریم.
۵۴. یکی از ناراحتیهای من این است که بدون اجازه همسرم نمی توانم پولی خرج کنم.
۵۵. در مورد اینکه کدام یک از مسئول پول خرج کردن باشد، اختلاف داریم.
۵۶. من و همسرم در مورد برقراری ارتباط و آمد و رفت با دیگران توافق داریم.
۵۷. همسرم برای تجدید قوا و سرگرمی با من وقت و انرژی کافی دارد.
۵۸. برای یک شب تنها نبودن حاضرم هر کاری بکنم.
۵۹. از اینکه همسرم، علایق یا سرگرمیهای کافی ندارد، نگرانم.
۶۰. از مشارکت در میهمانی ها و رفت و آمدها به همراه همسرم احساس راحتی می کنم.

۶۱. از مکان و نحوه گذران تعطیلات با خانواده ام همیشه راضی هستم.
۶۲. در سفرها و تعطیلاتمان به من خوش می‌گذرد.
۶۳. از اینکه من و همسر در اوقات فراغتمان به قدر کافی با هم هستیم، ناراحتم.
۶۴. به ندرت بدون همسر به من خوش می‌گذرد.
۶۵. با همسرم درباره سرگرمیهای مشترک یا جداگانه توافق داریم.
۶۶. از میزان محبتی که همسر به من دارد، کاملاً راضی هستم.
۶۷. ما سعی می‌کنیم رابطه جنسی خود را جالب و لذت بخش نگه داریم.
۶۸. می‌ترسم از لحاظ جنسی برای همسر جالب نباشم.
۶۹. گفتگو با همسر در مورد مسایل جنسی برایم آسان و راحت است.
۷۰. گاهی نگرانم که مبدا همسر، درباره ارتباط جنسی خارج از رابطه زناشویی فکر کند.
۷۱. رابطه جنسی ما برایم ارضاکننده و رضایت بخش است.
۷۲. از نشان دادن محبت به همسرم اکراه دارم، چون غالباً به عنوان تمایل به رابطه جنسی سوء تعبیر می‌شود.
۷۳. گاهی از اینکه علاقه جنسی همسر مانند من نیست، نگران هستم.
۷۴. از تصمیماتی که درباره تنظیم خانواده یا تعداد فرزندان می‌گیریم، راضی هستم.
۷۵. گاهی رابطه جنسی من و همسر رضایت بخش نیست.
۷۶. در خانواده ما پدر به قدر کافی وقت صرف فرزندان می‌کند.
۷۷. از نحوه مشارکت در مسئولیتهای مربوط به بزرگ کردن فرزندانمان راضی هستم.
۷۸. در مورد نحوه ادب کردن فرزندانمان با هم توافق داریم.
۷۹. بچه هایمان یکی از منابع عمده مشکلات در رابطه ما هستند.
۸۰. در مورد تعداد مطلوب فرزندان توافق داریم.
۸۱. ظاهراً همسر به بچه ها بیش از رابطه زناشویی اهمیت می‌دهد و این مرا ناراحت می‌کند.
۸۲. داشتن فرزند، من و همسر را به هم نزدیکتر کرده است.

۸۳. من و همسر در مورد تربیت مذهبی فرزندانمان توافق داریم.
۸۴. بچه ها مانع از آن هستند که من و همسر با هم درددل کنیم.
۸۵. یکی از مشکلات ما توافق بر سر اینست که چقدر باید برای بچه ها مایه بگذاریم.
۸۶. بعضی از دوستان یا اقوام کارهایی می کنند که باعث تیرگی رابطه زناشویی ما می شود.
۸۷. مدت زمانی که با اقوام و دوستانمان صرف می کنیم، کافی است.
۸۸. فکر می کنم همسر بیش از حد با خانواده خود رابطه دارد و یا اینکه بیش از حد تحت تاثیر آنهاست.
۸۹. از صرف وقت با بعضی از خویشاوندان یا اقوام همسر لذت نمی برم.
۹۰. همسر تمام دوستان مرا دوست دارد.
۹۱. گاهی همسر، بیش از اندازه وقتش را با دوستانش می گذراند.
۹۲. احساس می کنم والدین ما بیش از حد از ما انتظار توجه یا کمک دارند.
۹۳. احساس می کنم که والدین ما مشکلاتی را در زندگی مشترک ما ایجاد می کنند.
۹۴. من واقعا از گذراندن اوقات با تمام دوستان همسر لذت می برم.
۹۵. از اینکه همسر اوقاتی را با دوستان جنس مخالف صرف کند، آزرده می شوم.
۹۶. به عقیده من جای زن قطعا در خانه است.
۹۷. اگر زن و مرد هر دو شاغل باشند، شوهر باید به اندازه زن کارهای خانه را انجام دهد.
۹۸. در خانواده ما زن نباید خارج از منزل کار کند مگر ضرورت مالی ایجاب کند.
۹۹. در زندگی مشترک ما زن باید میل بیشتری به دنبال روی از خواسته های شوهر داشته باشد.
۱۰۰. حتی اگر زن خارج از خانه کار می کند باز هم باید مسئول اداره خانه باشد.
۱۰۱. در زندگی ما شوهر رهبر خانواده است.
۱۰۲. به نظر ما شغل شوهر همیشه مهمتر از شغل زن است.
۱۰۳. اگر بچه های کوچک در خانواده باشند، زن نباید بیرون از خانه کار کند.
۱۰۴. در خانواده شوهر باید اکثر تصمیمات مهم را بگیرد.

۱۰۵. زن باید در مورد تصمیمات مهم، قضاوت‌های شوهر را پذیرفته و به آنها اعتماد داشته باشد.
۱۰۶. داشتن ایمان کامل به بعضی از تعالیم مذهبی برای من دشوار است.
۱۰۷. معتقدم که همسر من باید در مسایل مذهبی مثل من فکر کند.
۱۰۸. در میان گذاشتن ارزشهای مذهبی به رابطه ما کمک می کند.
۱۰۹. بخش مهمی از توجه و ادای وظایف من نسبت به همسر من به خاطر اعتقادات مذهبی است.
۱۱۰. من و همسر من در مورد نحوه عمل به اعتقادات مذهبی مان اختلاف داریم.
۱۱۱. عبادت کردن همراه همسر من برای من مهم است.
۱۱۲. شرکت در فعالیتهای مشترک مذهبی بخشی از برنامه زندگی ماست.
۱۱۳. احساس می کنم با دوست داشتن همسر من بهتر می توانم عشق به خدا را درک کنم.
۱۱۴. من و همسر من در مورد بعضی از تعالیم مذهبی اختلاف داریم.
۱۱۵. من و همسر من به خاطر عقاید مذهبی مان احساس نزدیکی بیشتری می کنیم.

پیوست IV: پرسشنامه تعارضات زناشویی (MCQ)

پاسخگوی عزیز: لطفاً هریک از جملات زیر را به دقت بخوانید و به تمام آنها پاسخ دهید. برای هر جمله پاسخهای همیشه، اکثراً، گاهی اوقات، بندرت، و هرگز در نظر گرفته شده است. لطفاً با توجه به رابطه زناشویی خود، یکی از آنها را انتخاب کنید.

۱. هنگام مرافعه با همسر رابطه من با خانواده پدر و مادری او قطع می شود.
۲. من و همسر حسابهای مالی جداگانه داریم.
۳. همسر هر کاری از من بخواهد فراموش می کنم.
۴. هنگام دلخوری من و همسر، هیچکدام برای رابطه جنسی پیشقدم نمی شویم.
۵. من و همسر کنک کاری می کنیم.
۶. هنگام دلخوری رابطه من با خانواده پدر و مادری خودم قطع می شود.
۷. برای جلب فرزند (یا فرزندانم) حاضرم انتظارات نامعقول او (یا آنان) را برآورده کنم.
۸. بدون اطلاع همسر برای خودم پس انداز شخصی دارم.
۹. وقتی همسر از من تقاضایی دارد خودم را به کارهای دیگر مشغول می کنم.
۱۰. رابطه جنسی من با همسر ارضا کننده نیست.
۱۱. وقتی با همسر مرافعه دارم، اتاق یا خانه را برای مدتی ترک می کنم.
۱۲. به تنهایی با خانواده پدر و مادری خود و خواهر و برادرانم رابطه دارم.
۱۳. درآمد همسر را به بهانه های مختلف صرف خواسته های شخصی خود می کنم.
۱۴. همسر را با ناقص انجام دادن کارهایی که از من می خواهد، تنبیه می کنم.
۱۵. همسر رابطه جنسی را به من تحمیل می کند.
۱۶. همسر را به رفتارهای غیر اخلاقی متهم می کنم.
۱۷. از اعضای خانواده پدر و مادری ام برای حل اختلافات خود با همسر کمک می گیرم.

۱۸. فرزند (یا فرزندانم) اسرار همسر را به من می گویند.
۱۹. خانواده پدر و مادری همسر به من بی احترامی می کنند.
۲۰. خرج خانواده در هر صورت (دعوا یا آشنی) در اختیار من است.
۲۱. همسر را با بی نظمی و نامرتب بودن آزار می دهم.
۲۲. وقتی با همسر دعوا می کنم فریاد می زنم و ناسزا می گویم.
۲۳. خانواده پدر و مادری من همسر را با دیگران مقایسه و به حال من دلسوزی می کنند.
۲۴. فرزند یا فرزندانم یکی از عوامل مهم حفظ و تداوم رابطه زناشویی من هستند.
۲۵. دوست یا دوستانم در جریان اختلاف من و همسر هستند.
۲۶. من و همسر با مشارکت و توافق یکدیگر پول و درآمد خانواده را خرج می کنیم.
۲۷. حوصله ام از همسر و خواسته هایش سر می رود.
۲۸. هنگام دعوا تنها رابطه من با همسر رابطه جنسی است.
۲۹. هنگام نزاع از همسر درخواست طلاق می کنم.
۳۰. خانواده پدر و مادری من تمام گناهها را به گردن همسر می اندازند.
۳۱. هنگام دعوا بین من و همسر فرزند یا فرزندانم از من حمایت می کنند.
۳۲. حاضر نیستم برای بدهیهای همسر از دیگران پول قرض کنم.
۳۳. هنگام دعوا رابطه جنسی من و همسر قطع می شود.
۳۴. با وجود داشتن همسر از تنهایی رنج می برم.
۳۵. همسر را در حضور خانواده پدر و مادری خودم تحقیر می کنم.
۳۶. هنگام مرافعه من و همسر یکی از فرزندانم زیاد مریض می شود و نیاز به مراقبت دارد.
۳۷. همسر و خانواده اش را در مقابل سایرین تحقیر می کنم.
۳۸. بدون اطلاع همسر به والدین خود پول می دهم و یا از آنها پول می گیرم.
۳۹. دعوا با همسر مرا نسبت به فعالیتهای خودم بی علاقه می کند.

۴۰. با آن دسته از برنامه های مهمانی که با حضور خانواده همسرم باشد، مخالفت می کنم.

۴۱. هنگام دعوا با همسرم نسبت به غذا بی اشتها می شوم.

۴۲. در هنگام دعوا با همسرم، رابطه من و او با دوستان مشترک ما قطع می شود.

پیوست ۷: ابزار سنجش خانواده (FAD)

در زیر عباراتی درباره خانواده نوشته شده است. لطفاً هر عبارت را با دقت مطالعه نمایید و مشخص کنید که این عبارت تا چه حد توصیف خانواده خود شماست. برای هر عبارت چهار پاسخ وجود دارد که شما باید پاسخ مورد نظر را برای هر عبارت از بین آنها انتخاب کنید. پاسخهای ممکن برای هر عبارت و ارزش عددی آنها از این قرار است:

۱= قویاً موافقم اگر احساس می کنید که عبارت خیلی خوب خانواده شما را توصیف می کند، عدد ۱ را برای آن انتخاب کنید.

۲= موافقم اگر احساس می کنید که عبارت در اکثر موارد توصیفی از خانواده شماست، عدد ۲ را برای آن انتخاب کنید.

۳= مخالفم اگر احساس می کنید که عبارت در اکثر موارد توصیف خانواده شما نیست، عدد ۳ را برای آن انتخاب کنید.

۴= قویاً مخالفم اگر احساس می کنید که عبارت اصلاً توصیف خانواده شما نیست، عدد ۴ را برای آن انتخاب کنید.

۱. برنامه ریزی فعالیتهای خانوادگی ما دشوار است، چون ما یکدیگر را به درستی درک نمی کنیم.

۲. ما اکثر مشکلات روزمره خانواده را حل می کنیم.

۳. وقتی یکی از اعضای خانواده ما ناراحت باشد، بقیه علت آن را می دانند.

۴. وقتی در خانواده ما از کسی کاری خواسته می شود، باید پیگیر بود تا به انجام برسد.

۵. اگر کسی در خانواده ما دچار مشکل شود، سایرین هم درگیر حل آن می شوند.

۶. ما در هنگام بحران می توانیم روی حمایت بقیه اعضای خانواده حساب کنیم.

۷. هرگاه یک وضعیت اضطراری پیش می آید، نمی دانیم چه بکنیم.

۸. گاهی خانه از چیزهای مورد نیاز ما خالی می شود.

۹. ما از ابراز مهر و محبت به یکدیگر اکراه داریم.

۱۰. ما خواستار آن هستیم که اعضا به وظایف خانوادگی خود عمل کنند.
۱۱. ما نمی توانیم با یکدیگر در مورد احساس غم و غصه خود صحبت کنیم.
۱۲. معمولاً به تصمیمات خود برای حل مشکلات عمل می کنیم.
۱۳. علاقه سایر اعضای خانواده وقتی به ما جلب می شود که موضوع برای خودشان هم مهم باشد.
۱۴. از گفته های اعضای خانواده نمی توانیم به احساس آنها پی ببریم.
۱۵. در خانواده ما وظایف خانگی به تساوی تقسیم نمی شود.
۱۶. افراد خانواده ما همانگونه که هستند، مورد قبول یکدیگرند.
۱۷. در خانواده ما به آسانی می توان مقررات خانه را نقض کرد.
۱۸. در خانه ما حرفها بدون کنایه و بی پرده گفته می شود.
۱۹. بعضی از اعضای خانواده ما خونسرد بر خورد می کنند.
۲۰. ما می دانیم در صورت پیش آمدن شرایط اورژانس به باید کرد.
۲۱. ما از تبادل نظر درباره ترسها و نگرانیهای خود پرهیز می کنیم.
۲۲. برای ما گفتگو درباره احساسهای لطیف دشوار است.
۲۳. ما برای پرداخت هزینه هایمان دودسر داریم.
۲۴. معمولاً ما بعد از سعی خانواده برای حل یک مشکل، درباره موفقیت آمیز بودن یا نبودن آن گفتگو می کنیم.
۲۵. ما بیش از حد به فکر خود هستیم.
۲۶. ما می توانیم احساسهای خود را به یکدیگر ابراز کنیم.
۲۷. ما درباره رعایت آداب دستشویی و توالت انتظار خاصی از یکدیگر نداریم.
۲۸. ما احساس محبت خود نسبت به یکدیگر را نشان نمی دهیم.
۲۹. اعضای خانواده ما مستقیم و بدون واسطه با یکدیگر صحبت می کنند.
۳۰. هر کدام از ما وظایف و مسئولیتهای خاصی بر عهده دارد.
۳۱. در خانواده ما احساسهای ناخوشایند زیادی وجود دارد.

۳۲. ما برای زدن یا دست بلند کردن روی دیگران ضابطه داریم.
۳۳. ما فقط وقتی با یکدیگر همراه می شویم که منفعی در بین باشد.
۳۴. برای کاوش در علایق شخصی اعضای خانواده، کم وقت می گذاریم.
۳۵. غالباً منظور خود را به زبان نمی آوریم.
۳۶. ما احساس می کنیم سایر اعضای خانواده ما را همان گونه که هستیم، قبول دارند.
۳۷. وقتی ما به یکدیگر علاقه نشان می دهیم که بتوانیم شخصا از آن بهره مند شویم.
۳۸. ما اکثر ناراحتی های عازفی اعضای خانواده را رفع می کنیم.
۳۹. در خانواده ما مهر و عطوفت در درجه دوم اهمیت قرار دارد.
۴۰. ما درباره اینکه هرکسی چه کارهایی را در خانه انجام دهد، گفتگو می کنیم.
۴۱. تصمیم گیری برای خانواده ما دشوار است.
۴۲. اعضای خانواده ما فقط وقتی به یکدیگر علاقه نشان می دهند که خودشان بتوانند از آن بهره مند شوند.
۴۳. ما با یکدیگر روراست و بی پرده هستیم.
۴۴. ما به هیچ معیار و قاعده ای پایبند نیستیم.
۴۵. در خانواده ما اگر از کسی کاری خواسته شود، باید به او یادآوری کرد.
۴۶. ما می توانیم درباره طرز حل کردن مشکلات تصمیم گیری کنیم.
۴۷. اگر مقررات خانواده نقض شود، نمی دانیم چه انتظاراتی باید داشت.
۴۸. در خانواده ما هر اتفاقی را می توان انتظار داشت.
۴۹. ما مهر و عطوفت خود را نشان می دهیم.
۵۰. ما با مشکلاتی که با احساسهای اعضای خانواده بازی کند، برخورد می کنیم.
۵۱. ما با یکدیگر خوب کنار نمی آییم.
۵۲. ما به هنگام عصبانیت با یکدیگر صحبت نمی کنیم.
۵۳. ما به طور کلی از وظایف خانگی که بر عهده ما گذاشته می شود، ناراضی هستیم.

۵۴. ما حتی با وجود حسن نیت، در زندگی یکدیگر خیلی دخالت می کنیم.
۵۵. اعضای خانواده ما برای مقابله با شرایط خطرناک، قواعد خاصی را رعایت می کنند.
۵۶. ما به یکدیگر اعتماد و اطمینان داریم.
۵۷. ما احساسات (غم، شادی، خشم و ...) خود را در خانه راحت و آشکار بروز می دهیم.
۵۸. رفت و آمد در خانواده ما معقول و منطقی نیست.
۵۹. اگر از عمل یکی از اعضای خانواده خوشمان نیاید، به او می گوییم.
۶۰. ما به راههای گوناگون حل مشکلات فکر می کنیم.

کاربر گرامی: در صورتی که نیاز به پرسشنامه استاندارد و جامع دارید به **سایت**
مادسیج مراجعه کنید و نام پرسشنامه خود را جستجو کنید.